

PROP DE VOSALTRES

Pasqua de Resurrecció

En els records i percepcions que cada un de nosaltres té en pronunciar la paraula PASQUA, s'hi uneixen sempre l'alegria i la vida. Per als cristians, l'esdeveniment que celebrem en aquesta festa no prové de la naturalesa ni de cap abstracció; manifestem al món sencer que Jesucrist, una persona concreta, el Déu encarnat, ha ressuscitat, viu amb nosaltres i acompanya la humanitat en les seves angoixes, dificultats i esperances. Amb la qual cosa acceptem que Crist ressuscitat ens ha regalat una nova vida i ha omplert el nostre cor d'alegria i d'esperança.

La història dels nostres pobles i comunitats està plena de referències religioses que tenen com a centre la persona de Jesús de Nazaret. No podem entendre ni explicar el nostre esdevenir ni la nostra cultura sense conèixer les seves paraules i els seus gestos. Tot queda segellat per la seva resurrecció, motiu de l'alegria de la nostra festa. Sant Pau ens ho recordava amb una gran senzillesa però amb rotunditat: «Si Crist no hagués ressuscitat, la nostra fe no tindria sentit». És, doncs, fonamental unir l'a-

legria de la nostra trobada amb Ell i les conseqüències pràctiques que se'n deriven, en relació als nostres germans i al món sencer.

La vida nova que rebem ens situa en una posició immillorable per apreciar la creació que Déu ha disposat per al nostre propi benefici i el de tota la humanitat. També, per estimar els nostres semblants sense cap tipus de traves ni limitacions, acceptant les seves càrregues i perdonant els seus errors. Per servir de manera especial els qui més pateixen, sigui per la fam, la soledat o les guerres. Aquesta actuació no és un invent de cadascú, ni és un producte d'un sentiment més o menys arrelat; és el do i la possibilitat d'una vida renovada que ens concedeix el Ressuscitat, perquè

sigui plena la nostra alegria i es tradueixi en una llibertat digna per a tots i en la fraternitat.

Els qui participeu de la Vetlla

Pasqual experimenteu

l'alegria que l'Església

transmet en

aquesta cele-

bració. El foc

a la porta de

l'Església,

la llum que

indica la pro-

cessó d'entra-

da il·luminant

la foscor del

temple, el cant

de l'anunci

de la Resurrecció,

les lectures bí-

bliques que

ens acompanyen,

amb la creació

del món, l'obediència d'Abraham,

l'alliberament del poble jueu de

l'esclavitud, el consell dels profetes

i de l'Apòstol, per acabar amb

la lectura de l'Evangeli anunciant

al món sencer la resurrecció de Je-

sús. Després es beneeix l'aigua i

es recorda el nostre baptisme; en

algunes parròquies s'administra el

baptisme a nens i a adults, per concloure l'Eucaristia amb Crist en el centre de la celebració i de la vida cristiana.

Els qui no participeu de les celebracions parroquials noteu que l'alegria envaeix carrers i camps, i aprecieu les trobades i àpats familiars, els cants... D'alguna manera, tots estem immersos en el goig de la celebració de la nova vida.

Per compartir la vida de Jesucrist és necessari reflexionar cada any sobre allò que enfosqueix la vida i fa brillar la mort. Penseu, pregueu i colliu els refugiats que arriben al nostre món opulent. També els cristians perseguits per la seva fe. Compteu amb aquells emigrants que deambulen pels nostres carrers. Rebutgeu els maltractaments a les dones, sobretot; també als nens i a la gent gran. Denuncieu els qui promouen guerres o són subjectes de corrupció. No accepteu l'avortament ni l'eutanàsia. Busqueu el respecte, l'amor, la fraternitat i la bellesa de la vida que ens porta el Senyor amb la seva resurrecció.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Aniversari de la beatificació del beat Francesc Castelló

El divendres 11 de març es commemorava el XVI Aniversari de la beatificació del beat Francesc Castelló pel papa sant Joan Pau II a la plaça de Sant Pere del Vaticà.

Per commemorar-ho, la Comissió Pro Canonització del beat Francesc va celebrar una Eucaristia a l'església de Sant Pere, que fou en vida la parròquia del beat. L'Eucaristia fou enguany presidida per Mn. Josep Solé, el darrer prevere ordenat el passat novembre a la nostra diòcesi.

La celebració comptà, a més a més, amb la participació de l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes, que prèviament havia dirigit el rés del Sant Rosari davant el Santíssim Sagrament exposat en

la custòdia, alhora que la seva coral va solemnitzar-la.

Significativa va ser la presència d'una bona representació de familiars del beat Francesc Castelló, vinguts de Saragossa. Entre aquests, hi havia les filles de la seva germana Maria Castelló, ja traspasada, amb els seus néts i nebots, que van voler fer-se presents per celebrar l'aniversari de la beatificació del seu «tio Francisco», com carinyosament l'anomena la família.

Finalitzada la celebració, es procedí a la veneració de la relíquia del beat, ofrenada a l'altar per una representació dels confreres de «la Somereta».

Jordi Curcó

CERCA DE VOSOTROS

Pascua de Resurrección

En los recuerdos y percepciones que cada uno de nosotros tiene al pronunciar la palabra PASCUA, se unen siempre la alegría y la vida. Para los cristianos, el acontecimiento que celebramos en esta fiesta no proviene de la naturaleza ni de ninguna abstracción; manifestamos al mundo entero que Jesucristo, una persona concreta, el Dios encarnado, ha resucitado, vive con nosotros y acompaña a la humanidad en sus angustias, dificultades y esperanzas. Con lo cual aceptamos que Cristo resucitado nos ha regalado una nueva vida y ha llenado nuestro corazón de alegría y esperanza.

La historia de nuestros pueblos y comunidades está repleta de referencias religiosas que tienen como centro la persona de Jesús de Nazaret. No podemos entender ni explicar nuestro devenir ni nuestra cultura sin conocer sus palabras y sus gestos. Todo ello queda sellado por su resurrección, motivo de la alegría de nuestra fiesta. San Pablo nos lo recordaba con una gran sencillez pero con rotundidad: «Si Cristo no hubiera resucitado, nuestra fe no tendría sentido». Es, pues, fundamental unir la alegría de nuestro encuentro con Él y las consecuencias prácticas que se derivan con relación a nuestros hermanos y al mundo en general.

La vida nueva que recibimos nos sitúa en una posición inmejorable para apreciar la creación que Dios ha dispuesto para nuestro propio beneficio y el de toda la humanidad. También, para amar a nuestros semejantes sin ningún tipo de cortapisas ni limitaciones, aceptando sus cargas y perdonando sus errores. Para servir de modo especial a quienes más sufren, por el hambre, la soledad o las guerras. Esta actuación no es un invento de cada cual ni producto de un sentimiento más o menos arraigado; es el don y la posibilidad de una vida renovada que nos concede el Resucitado para que sea plena nuestra alegría y se traduzca en una libertad digna para todos y en la fraternidad.

Quienes participáis de la Vigilia Pascual experimentáis la alegría que la Iglesia transmite en esa misma celebración. El fuego a la puerta de la Iglesia, la luz que indica la procesión de entrada iluminando la oscuridad del templo, el canto del anuncio de la Resurrección, las lecturas bíblicas de la creación del mundo, la obediencia de Abraham, la liberación del pueblo judío de la esclavitud, el consejo de los profetas y del Apóstol, para terminar con la lectura del Evangelio anunciando al mundo entero la resurrección de Jesús. Después se bendice el agua y se recuerda nuestro bautismo; en algunas parroquias se administra el bautismo a niños y a adultos, para concluir la Eucaristía con Cristo en el centro de la celebración y de la vida cristiana.

Quienes no participáis de las celebraciones parroquiales, notáis que la alegría invade calles y campos, y apreciáis los encuentros familiares, los cantos... De algún modo, todos estamos inmersos en el gozo de la celebración de la nueva vida.

Para compartir la vida de Jesucristo es necesario reflexionar cada año sobre aquello que oscurece la vida y hace brillar la muerte. Pensad, rezad y acoged a los refugiados que llegan a nuestro mundo opulento. También a los cristianos perseguidos por su fe. Contad con aquellos emigrantes que deambulan por nuestras calles. Rechazad los malos tratos a mujeres, sobre todo; también a niños y ancianos. Denunciad a quienes promueven guerras o son sujetos de corrupción. No aceptéis el aborto ni la eutanasia. Buscad el respeto, el amor, la fraternidad y la belleza de la vida que nos trae el Señor con su resurrección.

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lérida

Reflexió sobre el compromís social de la parròquia

La diòcesi de Lleida va acollir, el passat 18 de març, la Matinal de Laicat XXI, dedicada aquest cop a reflexionar al voltant del compromís social de la parròquia. La jornada es va celebrar a l'IREL. Mn. Ramon Prat, el seu director, va donar la benvinguda als assistents, provinents de diverses diòcesis: Tortosa, Barcelona, Sant Feliu, Tarragona i Lleida. Joan Carles Nicuesa, delegat d'Apostolat Seglar a Lleida i membre de Laicat XXI, junt amb Encarna Roldan van presentar la jornada. La jornada pretenia donar eines per impulsar i valorar l'activitat social i caritativa per ajudar als laics i laiques compromesos a les parròquies a ser «sal de

la terra i llum del món». En la ponència sobre «Arrels i horitzons del compromís social de la parròquia», Carles Sanmartín, delegat de Pastoral Social a Lleida, va remarcar la necessitat d'una renovació possible, urgent, costosa i joiosa, i va obrir pistes de futur a partir d'experiències concretes.

Després, a través de dos tallers, els participants van compartir la seva experiència i, a la vegada, recollir idees i propostes per ajudar a millorar la vida social i caritativa de les parròquies.

A la tarda, Josep Maria Forné, professor i polític, va ajudar la reflexió sobre les dificultats i les possibilitats del compromís polític des de la fe cristiana. També, l'equip de les Llars del Seminari va presentar aquesta iniciativa, duta a terme pel bisbat de Lleida amb la implicació de molts laics i laiques, que està oferint habitatge i acompanyament a famílies desnonades.

L'Eucaristia va ser presidida pel bisbe Salvador, el qual va mostrar l'acollida de la diòcesi a aquesta iniciativa laical participant en tota la jornada.

X Jornada d'Acompanyament al Dol i a la Malaltia

L'Auditori del Centre de Cultures i Cooperació Transfronterera de la Universitat de Lleida (UdL) va acollir, el passat 17 de març, la X Jornada d'Acompanyament al Dol i a la Malaltia organitzada per Grups d'Acompanyament al Dol i la Facultat de Medicina de la UdL. Unes 400 persones hi van participar.

L'associació Grups d'Acompanyament al Dol de Lleida posarà en marxa, properament, un grup de dol per a nens i nenes de 7 a 9 anys que han perdut un familiar. Anna Maria Agustí va explicar que «es tracta d'infants que han viscut en carn pròpia el dol, i la creació d'aquest grup era una il·lusió i alhora una demanda». I va destacar que «ara tenim les persones preparades i especialitzades per acompanyar aquestes criatures en el seu camí de guariment, procurant-los una bona salut mental, donat que situacions estressants com aquestes les poden debilitar».

El president de l'Associació italiana de Pastoral Sanitària i del Comitè Pastoral Care and Counse-

ling, Arnaldo Pangrazzi, va impartir la conferència inaugural, mentre que el filòsof i escriptor Francesc Torralba la va cloure amb una xerrada titulada «Anticipar el dol. Viure amb serenitat la certesa de la mort». Abans d'aquesta última intervenció, es va fer un homenatge d'agraïment als voluntaris de l'entitat, així com a les seves dues responsables, Anna Maria Agustí i Montse Esquerda, per la seva dedicació durant aquests deu anys. Després, com a comiat, els participants van fer un *lipdub* al vestíbul de l'Auditori del Centre de Cultures i Cooperació Transfronterera.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Us convido a no crear murs sinó ponts, a vèncer el mal amb el bé, l'ofensa amb el perdó, a viure en pau amb tothom» (18 de març de 2017).

@Pontifex: «És urgent sembrar el bé: cultivar la justícia, fer créixer la concòrdia, ajudar la integració, sense cansar-se mai» (21 de març de 2017).

@Pontifex: «Fins i tot si som homes de poca fe, el Senyor ens salva. Tinguem sempre esperança en el Senyor!» (22 de març de 2017).

@Pontifex: «Que la certesa de la fe sigui el motor de la nostra vida» (23 de març de 2017).

Primer simposi internacional sobre reformes en l'Església

El passats 15 i 16 de març, un grup de persones de la diòcesi de Lleida, sacerdots i laics, entre els quals el nostre vicari general, hem tingut el goig de poder assistir i participar del primer simposi internacional, «Reforma i reformes en l'Església. Perspectives històriques i propostes pastorals», a l'Ateneu Universitari Sant Pacià. El simposi s'emmarca en la commemoració dels 500 anys de la Reforma de Martí Luter, que se celebra anyuany.

Ha estat una experiència molt positiva, en la qual hem pogut gaudir d'unes ponències de molt alt nivell per part d'especialistes internacionals en distintes àrees del tema, que ens han ajudat a comprendre més, diferents moments històrics que han marcat profundament la nostra Església.

Se'ns dubte, el més atractiu ha estat la intervenció del sacerdot canadenc James Mallon, referent d'aquesta renovació en l'actualitat. Després de pregar en comú, ens va explicar la seva experiència personal i comunitària de renovació, compartint amb nos-

altres les estratègies i les eines utilitzades en la seva comunitat, també les dificultats en què es troben, amb la confiança posada en la força de l'Esperit que els guia.

Des del lema «Ecclesia semper reformanda», no hem de tenir por als canvis, hem de saber veure els signes dels temps i actuar d'acord amb les necessitats actuals, com sempre s'ha hagut d'anar fent al llarg dels segles. També, val la pena pensar si volem ser «facilitadors» o «obstacles» d'aquesta realitat de renovació.

Montse Sánchez

El Desclavament i la processó de l'Encontre de la Granadella

El Govern ha acordat declarar el Desclavament i la processó de l'Encontre de la Granadella elements festius patrimonials d'interès nacional i, per tant, inscriure'ls en el Catàleg del Patrimoni Festiu de Catalunya. Actualment, a Catalunya, el Desclavament de la Granadella és un acte únic. Un document de l'any 1787, dipositat a l'Arxiu del Bisbat de Lleida, n'acredita l'antiguitat. El Desclavament se celebra el Divendres Sant a l'església parroquial. L'acte és previ a la sortida de la processó del Sant Enterrament, i consisteix en el Desclavament de la creu de la imatge del Sant Crist articulada per dipositar-la a l'urna de vidre col·locada davant l'altar. Dos voluntaris baixen la imatge per les escales del cambril, en un absolut silenci, i dipositen el cos al Sant Sepulcre.

La processó de l'Encontre se celebra el Diumenge de Pasqua. La imatge de la Mare de Déu Dolorosa, vestida de blau, és portada per quatre homes. En el moment de l'Encontre, quan la Mare de Déu es troba amb la Custòdia, es fan tres acataments en acos-

tar-s'hi. Es canta el *Regina Coeli*. Després, comença la processó conjunta, primer la Custòdia, darrere la Mare de Déu i, plegats, fan un tomb a la plaça de la Vila. Les campanes repiquen des de la sortida fins a la tornada de la processó. L'Encontre simbolitza la resurrecció, el retrobament entre Jesús ressuscitat (representat per la Custòdia) i la seva mare.

REFLEXIONS

Pasqua florida, en la natura i en el cor

Us heu adonat com la Pasqua coincideix amb el despertar de tota la naturalesa. Veig una analogia entre el que passa a la naturalesa en primavera amb el que succeeix al cor de la Pasqua. Per Pasqua, allunyada la tristor de l'hivern passat, l'oreig d'un vent acarona suau, les prades reverdeixen per tot arreu, els arbres floreixen i comencen a notar-se els perfums de les flors. Qui no entén que tot això és un símbol del misteri de la vida nova que celebrem per Pasqua? Durant la primavera un despertar misteriós omple la naturalesa, un alè de vida fa renéixer tot, tornen a cantar els ocells que havien restat silenciosos durant l'hivern i les plantes fecundades es preparen per a donar els seus fruits.

Però Pasqua és sobretot la resurrecció de Jesús. Jesús ha passat de mort a vida. Ens ha obert el camí, si creiem en la seva resurrecció, per poder passar també nosaltres de mort a vida. La fe és el secret per a gaudir d'una veritable Pasqua.

Ja que Jesucrist ha ressuscitat, ho podem esperar tot: que els ideals són possibles, que els somnis esdevinguin realitat, que l'esperança sempre està de part nostra.

Ja que Jesucrist ha ressuscitat, ho podem aguantar tot: perquè sabem que el dolor, el sofriment i mort no són la darrera paraula.

Ja que Jesucrist ha ressuscitat, podem estimar tot i tothom, ja que estimar és el pes i la mesura de la nostra vida. Podem estimar sempre, més enllà de la mort, perquè «l'amor és més fort que la mort». El nostre ja no és un còdex de conducta conformista, per anar tirant, per a no fer-nos mal els uns als altres sinó una proposta de conducta elevada, de grans ideals, de buscar sempre el bé dels altres fins per damunt dels nostres interessos personals.

Que tots tinguem una joiosa Pasqua de Resurrecció.

Mn. Ramon Sàrries

AGENDA

- **Diumenge, 16 d'abril: Dia de Pasqua.** A les 12 h, Eucaristia a la Catedral.
- **Divendres, 21 d'abril.** A les 19.30 h, confirmacions a la parròquia de Sant Martí de Lleida.
- **Dissabte, 22 d'abril.** A les 17 h, Visita Pastoral a la parròquia de Sant Jaume de Corbins.
- **Diumenge, 23 d'abril. Sant Jordi:** —A les 10 h, Visita Pastoral a la parròquia de l'Assumpció de Torre-Serona. —A les 19.30 h, Eucaristia de la Divina Misericòrdia, a la Catedral.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

17. □ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Fets 2,14.22-32 / Sl 15 / Mt 28, 8-15]. Sants Elies, Pau i Isidor, monjos i mrs. a Còrdova; sant Anicet, papa (siríac 155-166) i mr.

18. □ Dimarts [Fets 2,36-41 / Sl 32 / Jo 20,11-18]. Sant Eleuteri, bisbe, i la seva mare Antia, màrtirs; beat Andreu Hibernon, religiós franciscà, d'Alcantarilla; beata Maria de l'Encarnació, religiosa carmelitana.

19. □ Dimecres [Fets 3,1-10 / Sl 104 / Lc 24,13-35]. Sant Lleó IX, papa (alsacià, 1049-1054); sant Vicenç de Cotlliure, mr.

20. □ Dijous [Fets 3,11-26 / Sl 8 / Lc 24,35-48]. Sant Sulpici, mr.; santa Agnès de Montepulciano, vg. dominicana; santa Oda, vg.

21. □ Divendres [Fets 4,1-12 / Sl 117 / Jo 21,1-14]. Sant Anselm (1033-1109), abat de Bec, bisbe de Canterbury i doctor de l'Església,

nat a Aosta; sant Silví, mr.; sant Conrad de Parzham, rel. caputxí.

22. □ Dissabte [Fets 4,13-21 / Sl 117 / Mc 16,9-15]. Sant Caius o Gai (de Dalmàcia) i sant Soter, papes i mrs.; sant Agapit I, papa.

23. □ Diumenge vinent, II de Pasqua o de la Divina Misericòrdia (lit. hores: 2a setm.) [Fets 2,42-47 / Sl 117 / 1Pe 1,3-9 / Jo 20,19-31]. Sant Gerard o Grau, bisbe; sant Adalbert (956-997), bisbe de Praga i mr.

Diuenge de Pasqua de la Resurrecció del Senyor

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 10,34a.37-43)

En aquells dies, Pere prengué la paraula i digué: «Ja sabeu què ha passat darrerament per tot el país dels jueus, començant per la Galilea, després que Joan havia predicat a la gent que es fessin batejar. Parlo de Jesús de Natzaret. Ja sabeu com Déu el consagrà unguint-lo amb l'Esperit Sant i amb poder, com passà pertot arreu fent el bé i donant la salut a tots els qui estaven sota la dominació del diable, perquè Déu era amb ell. Nosaltres som testimonis de tot el que va fer en el país dels jueus i a Jerusalem. Després el mataren penjant-lo en un patíbul. Ara bé: Déu el ressuscità el tercer dia, i concedí que s'aparegués, no a tot el poble, sinó a uns testimonis que, des d'abans, Déu havia escollit, és a dir, a nosaltres, que hem menjat i hem begut amb ell després que ell hagué ressuscitat d'entre els morts. Ell ens ordenà que prediquéssim al poble assegurant que ell és el qui Déu ha destinat a ser jutge de vius i de morts. Tots els profetes donen testimoni a favor seu anunciant que tothom qui creu en ell rep el perdó dels pecats gràcies al seu nom.»

▶ Salm responsorial (117)

R. *Avui és el dia en què ha obrat el Senyor, alegrem-nos i celebrem-lo.*

Enaltiu el Senyor: Que n'és de bo, / perdura eternament el seu amor. / Que respongui la casa d'Israel: / perdura eternament el seu amor. R.

La drete del Senyor fa proeses, / la drete del Senyor em glorifica. / No moriré, viuré encara, / per contar les proeses del Senyor. R.

La pedra que rebutjaven els constructors / ara corona l'edifici. / És el Senyor qui ho ha fet, / i els nostres ulls se'n meravellen. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses (Col 3,1-4)

Germans, ja que heu ressuscitat juntament amb el Crist, cerqueu allò que és de dalt, on hi ha el Crist, assegut a la drete de Déu; estimeu allò que és de dalt, no allò que és de la terra. Vosaltres vau morir, i la vostra vida està amagada en Déu juntament amb el Crist. Quan es manifestarà el Crist, que és la vostra vida, també vosaltres apareixereu amb ell plens de glòria.

▶ Lectura de l'evangelí segons sant Joan (Jn 20,1-9)

El diuenge Maria Magdalena se n'anà al sepulcre de matí, quan encara era fosc, i veié que la pedra havia estat tret de l'entrada del sepulcre. Ella se'n va corrents a trobar Simó Pere i l'altre deixeble, aquell que Jesús estimava tant, i els diu: «S'han endut el Senyor fora del sepulcre i no sabem on l'han posat». Llavors, Pere, amb l'altre deixeble, sortí cap al sepulcre. Corrien tots dos junts, però l'altre deixeble s'avançà i arribà primer al sepulcre, s'ajupí per mirar dintre i veié aplanat el llençol d'amortallar, però no hi entrà. Darrera d'ell arribà Simó Pere, entrà al sepulcre i veié aplanat el llençol d'amortallar, però el mocador que li havien posat al cap no estava aplanat com el llençol, sinó lligat encara al mateix lloc. Llavors entrà també l'altre deixeble que havia arribat primer al sepulcre, ho veié i cregué. Fins aquell moment encara no havien entès que, segons les Escriures, Jesús havia de ressuscitar d'entre els morts.

▶ Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 10,34a.37-43)

En aquellos días, Pedro tomó la palabra i dijo: «Vosotros conocéis lo que sucedió en toda Judea, comenzando por Galilea, después del bautismo que predicó Juan.

»Me refiero a Jesús de Nazaret, ungido por Dios con la fuerza del Espíritu Santo, que pasó haciendo el bien y curando a todos los oprimidos por el diablo, porque Dios estaba con él. Nosotros somos testigos de todo lo que hizo en la tierra de los judíos y en Jerusalén. A este lo mataron, colgándolo de un madero. Pero Dios lo resucitó al tercer día y le concedió la gracia de manifestarse, no a todo el pueblo, sino a los testigos designados por Dios: a nosotros, que hemos comido y bebido con él después de su resurrección de entre los muertos. Nos encargó predicar al pueblo, dando solemne testimonio de que Dios lo ha constituido juez de vivos y muertos.

»De él dan testimonio todos los profetas: que todos los que creen en él reciben, por su nombre, el perdón de los pecados.»

▶ Salmo responsorial (117)

R. *Este es el día que hizo el Señor: Sea nuestra alegría y nuestro gozo.*

Dad gracias al Señor porque es bueno, / porque es eterna su misericordia. / Diga la casa de Israel: / eterna es su misericordia. R.

«La diestra del Señor es poderosa, / la diestra del Señor es excelsa». / No he de morir, viviré / para contar las hazañas del Señor. R.

La piedra que desecharon los arquitectos / es ahora la piedra angular. / Es el Señor quien lo ha hecho, / ha sido un milagro patente. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Colosenses (Col 3,1-4)

Hermanos: Si habéis resucitado con Cristo, buscad los bienes de allá arriba, donde Cristo está sentado a la derecha de Dios; aspirad a los bienes de arriba, no a los de la tierra. Porque habéis muerto; y vuestra vida está con Cristo escondida en Dios. Cuando aparezca Cristo, vida vuestra, entonces también vosotros apareceréis gloriosos, juntamente con él.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 20,1-9)

El primer día de la semana, María la Magdalena fue al sepulcro al amanecer, cuando aún estaba oscuro, y vio la losa quitada del sepulcro. Echó a correr y fue donde estaban Simón Pedro y el otro discípulo, a quien Jesús amaba, y les dijo: «Se han llevado del sepulcro al Señor y no sabemos dónde lo han puesto». Salieron Pedro y el otro discípulo camino del sepulcro. Los dos corrían juntos, pero el otro discípulo corría más que Pedro; se adelantó y llegó primero al sepulcro; e, inclinándose, vio los lienzos tendidos; pero no entró. Llegó también Simón Pedro detrás de él y entró en el sepulcro: vio los lienzos tendidos y el sudario con que le habían cubierto la cabeza, no con los lienzos, sino enrollado en un sitio aparte. Entonces entró también el otro discípulo, el que había llegado primero al sepulcro; vio y creyó. Pues hasta entonces no habían entendido la Escritura: que él había de resucitar de entre los muertos.

COMENTARI

Cal anar a Galilea per veure el Ressuscitat

Quina Història de Salvació més plena la proclamada a la Vella Pasqua!

La Creació amb el judici positiu de Déu que *ho veié bo*, amb l'èsser humà *bo de debò*; Abraham, l'home de fe provada; l'Èxode, penyora de Salvació; Déu garantint amor a l'esposa de la joventut; la crida a cercar Déu ara que es deixa trobar; la felicitat dels qui coneixem com hem d'agradar a Déu; la promesa del Senyor de donar-nos un cor nou i posar un esperit nou dins nostre en el Baptisme: *els batejats cap dins de Crist, hem estat submergits en la seva mort*.

Però el cim de tot és que *el Crucificat ha ressuscitat!* Perquè *si Crist no hagués ressuscitat, la nostra predicació seria buida i buida la nostra fe* (1Co 15,14).

Exigència: *Ja que heu ressuscitat amb Crist, cerqueu allò que és de dalt*.

La base cristiana és la solidaritat amb Crist mort i ressuscitat, amb dinamisme vital i espiritual que s'expressa en clau d'espai (*de dalt - de la terra*) i de temps (*en altre temps - ara*) per compartir així ja ara l'estil de Crist.

L'evangelí presenta *Maria Magdalena*, apòstol dels apòstols, i *l'altra Maria* com primeres testimonis del Ressuscitat: les primeres en *adorar-lo* i en *anar a dir als deixebles que vagin a Galilea per veure el Ressuscitat*.

Cal *anar a Galilea* on Jesús ensenyà amb paraules de vida eterna, i viure segons els seus camins, per poder trobar-nos amb Ell actuant en la seva Església.

Sense oblidar que és Ell qui, present la iniciativa, surt a trobar els qui —com els d'Emaús— perden l'esperança.

Al-leluia, seguidors del Ressuscitat!

Al-leluia, joiosa multitud immensa que sou testimonis de l'amor vencedor!

Mn. José Luis Arín